

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 4995/22
23.11.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Весне Целетовић Цуцић, председника већа, Александре Лековић и Весне Дамјановић, чланова већа, у парници тужиље ААиз ..., коју заступа Ненад Петковић, адвокат из Београда, Млатишумина 9, против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Вања Гајић, адвокат из Београда, Ресник, Славка Миљковића 124а, ради накнаде штете, одлучујући о жалбама тужиље и тужених изјављеним против пресуде Другог основног суда у Београду П 3395/20 од 26.05.2022. године, у седници већа одржаној дана 23.11.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Другог основног суда у Београду П 3395/20 од 26.05.2022. године у делу става првог изреке па **СЕ ОБАВЕЗУЈЕ** тужена ББ да тужиљи АА исплати на име накнаде материјалне штете на грађевинском објекту-кући у улици ... износ од 518.118,00 динара са законском затезном каматом почев од 21.5.2009. године па до коначне исплате и на име накнаде материјалне штете на покретним стварима износ од 109.800,00 динара са законском затезном каматом почев од 11.5.2009. године па до исплате у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке пресуде Другог основног суда у Београду П 3395/20 од 26.05.2022. године тако што **СЕ ОБАВЕЗУЈЕ** тужена ББ да тужиљи АА исплати на име трошкова парничног поступка износ од 351.658,36 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности до коначне исплате, све у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење садржано у ставу трећем изреке пресуде Другог основног суда у Београду П 3395/20 од 26.05.2022. године тако што се обавезује тужиља АА да туженом ВВ исплати износ од 123.000,00 динара.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена ББ да тужиљи исплати износ од 18.000,00 динара на име трошкова другостепеног поступка у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 3395/20 од 26.05.2022. године ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се тужена ББ обавезе да тужилци на име накнаде материјалне штете на грађевинском објекту-кући у ... исплати износ од 518.118,00 динара са законском затезном каматом према Закону о затезној камати почев од 21.05.2009. године па до коначне исплате и на име накнаде материјалне штете на покретним стварима износ од 109.800,00 динара са законском затезном каматом према Закону о затезној камати почев од 11.05.2009. године па до коначне исплате као неоснован. Ставом другим изреке је обавезана тужилца да туженој исплати износ од 60.000,00 динара на име трошкова парничног поступка. Ставом трећим изреке је одлучено да свака страна сноси своје трошкове поступка у односу на туженог ВВ.

Против наведене пресуде жалбе су благовремено изјавиле парничне странке и то тужилца побијајући исту у целости из свих законом предвиђених разлога, тужени су изјавили жалбу побијајући исту у ставу другом и трећем изреке из свих законом предвиђених разлога. Тужени су суду доставили одговор на жалбу тужиле.

Првостепени суд при доношењу одлуке није учинио неку од битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1,2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које овај суд пази по службеној дужности.

У првостепеном поступку је утврђено да су парничне странке комшије и да је 28.3.2009. године услед пожара који је избио на помоћном објекту - шупи сада покојне ГГ, чији је правни следбеник тужена дошло до оштећења стамбеног објекта тужиле који се налази у ... у улици ... Помоћни објекат – шупу је користио и направио тужени ВВ који је имао закључен уговор о закупу са правном правним претходником тужене и у односу на њега овај поступак је у погледу одлуке о тужбеном захтеву правноснажно окончан тако што је исти одбијен као неоснован. Чињенице о настанку пожара и његовом ширењу са шупе на део тужилцине куће су утврђене из исказа тужиле саслушане у својству парничне странке и сведока (комшија парничних странака) који су били непосредно присутни када је дошло до пожара. Тужена саслушана у својству парничне странке је навела да јој ништа није познато у вези предметног догађаја и да је за постојање пожара сазнала када је добила први позив од суда.

Решењем Апелационог суда у Београду Гж 4444/20 од 30.09.2020. године укинута је пресуда Другог основног суда у Београду П 28923/13 од 16.05.2019. године исправљена допунским решењем истог суда П 28923/13 од 06.01.2020. године у ставу првом и трећем изреке и спис враћен на поновно суђење. Укинута је и допунско решење о трошковима поступка Другог основног суда у Београду П бр. 28923/13 од 06.01.2020. године у ставу другом изреке и спис враћен првостепеном суду на поновно суђење.

У поновном поступку првостепени суд је извео доказ саслушањем вештака за област машинске технике – противпожарне заштите и ватрогасне технике Драгана

Чучковића, Здравка Маријановић и Петара Протића ради утврђивања шта је узрок настанка пожара на предметној шупи, да ли је то неисправност електричних инсталација из којих се шупа напајала струјом или постоји други узрок па је на основу усаглашеног налаза и мишљења судских вештака утврдио да вештаци због протеча времена и чињенице да је предметна шупа у потпуности изгорела нису могли да нађу узрок настанка пожара на шупи. Вештаци су се позвали на чињеницу да радње које су предузели инспектори МУП-а приликом обављања увиђаја на лицу места нису допринеле разјашњењу узрока насталог пожара а такође и извештај ватрогасне службе о фиксираним, специфичним траговима настанка пожара у и ван објекта није допринео разјашњењу чињеница.

Пре одлучивања о основаности тужбеног захтева суд је ценио истакнути приговор недостатка пасивне легитимације на страни тужене као правног претходника сада покојне ГГ и нашао да је исти неоснован, без обзира на чињеницу што спорни помоћни објекат - шупу није саградила сада покојна ГГ лично, већ закупац њеног објекта ВВ, што тужену као законског наследника не ослобађа одговорности јер је помоћни објекат по правној природи у функцији главног објекта и не може постојати одвојено од главног објекта тако да и право власништва на главном објекту прати право власништва на помоћном објекту те је самим тим тужена пасивно легитимисана у овој правној ствари.

На основу наведеног суд је утврдио да је пожар на тужиљиној кући настао услед пожара који је избио у помоћном објекту сада покојне ГГ и да је услед пожара дошло до оштећења стамбеног објекта тужиље, међутим, како из усаглашеног налаза и мишљења вештака није могао да се утврди локалитет и центар узрока пожара, применом правила о терету доказивања из члана 231 Закона о парничном поступку је нашао да није доказана узрочно последична веза између пожара који је избио на објекту - шупи и настале штетне последице на кући тужиље те је одбио тужбени захтев тужиље и обавезао тужиљу да туженој ББ накнади трошкове парничног поступка а у погледу трошкова насталих у поступку између тужиље и ВВ одлучио је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Међутим, на правилно утврђено чињенично стање првостепени суд је погрешно применио правило о терету доказивања те је првостепени суд из чињеница које је утврдио извео неправилан закључак о постојању других чињеница на којима је заснована пресуда.

Одредбом члана 8 Закона о парничном поступку прописано је да суд по свом уверењу, одлучује које ће чињенице узети као доказане, а на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно и свих доказа заједно, као и на основу резултата целокупног доказног поступка. О томе које чињенице сматра утврђеним и на основу којих доказа одлучује суд на основу сопственог уверења. У поступку који је претходио доношењу побијане пресуде као доказно средство се јавља саслушање странака и сведока, али и писани докази чија аутентичност није доведена у питање током поступка. Правилна оцена исказа сведока и странака подразумева оцену њиховог држања пред судом, сагласност њихових исказа са исказима осталих саслушаних лица и другим изведеним доказима, неспорним и општепознатим чињеницама, да ли сведок има непосредних или посредних сазнања о догађају о коме сведочи, као и оцену општег

утиска који сведок односно странка оставља на суд приликом давања исказа, али и у вези са писаним доказима. Првостепени суд је правилно а на основу писаних доказа и исказа тужиле и сведока закључио да је пожар кренуо од шупе која се налазила у дворишту тужене и наставио да се шири на део куће тужиле те је захватио део крова и горњи део куће, тачније спаваће собе тужиле, да је о настанку пожара тужилу обавестио тужени ВВ који је упозорио њу да изађе из куће јер шупа гори. Првостепени суд је поклатио веру исказима тужиле и сведока а и овај суд налази да су исти међусобно сагласни, животно реални датој ситуацији. Туженој је цела ситуација око пожара остала непозната. Исказима тужиле и сведока не противречи ни извештај УКП, одељења Полицијске управе за град Београд – Дирекције полиције МУП РС д.бр.1664/09 од 8.4.2009. године којим је утврђено да је 28.3.2009. године дошло до пожара на помоћном објекту у власништву ГГ, да је исти потпуно изгорео, а да су оштећења претрпеле и суседне куће, између осталих и кућа у ул. ..., власништво тужиле АА, на лицу места је констатовано да је пожар кренуо из помоћне просторије шупе која се налази у дворишту у ул. ..., те да су шупа као и све ствари које се налазе у њој потпуно изгорели.

Даље, основано се наводима жалбе тужиле указује да суд није правилно применио правило о терету доказивања из чл. 231 ЗПП којим је прописано да ако суд на основу изведених доказа (члан 8) не може са сигурношћу да утврди неку чињеницу о постојању чињенице примениће правило о терету доказивања. Како суд усаглашавањем налаза и мишљења судских вештака Драгана Чучковића, Здравка Марјановића и Петра Протића није могао са сигурношћу да утврди чињеницу шта је узрок пожара на самом помоћном објекту, имајући у виду да је предметна шупа потпуно изгорела и да је протекао дуг период времена а несумњиво је из исказа сведока и исказа тужиле утврдио да је пожар настао на помоћном објекту тужене и даље се ширио на суседне куће и на кућу тужиле која је делом оштећена услед истог и како из извештаја УКП Одељења полицијске управе за Град Београд, Дирекција полиције МУП РС, Д бр. 1664/09 од 08.04.2009. године произилази исто чињенично стање овај суд налази да је применом правила о терету доказивања тужиле доказала да је штету на кући претрпела услед пожара који је настао на помоћном објекту који се налази у дворишту тужене и чије је власништво.

Првостепени суд је правилно оценио да је тужена пасивно легитимисана у овој правној ствари без обзира што шупу на којој је дошло до пожара који се проширио на део куће тужиле није саградила правна претходница тужене јер је правилно суд применом чл. 2 тачке 24 Закона о планирању и изградњи (Сл. Гласник РС 72/09) који је био на снази у време градње помоћног објекта, нашао да се ради о помоћном објекту који прати власништво главног објекта чији је власник правна претходница тужене.

Према одредби чл. 174 ЗОО за штету од опасне ставри одговара њен ималац. Одредбом члана 154 Закона о облигационим односима је прописано да ко другоме проузрокује штету дужан је накнадити а уколико не докаже да је штета настала без његове кривице. Одредбом члана 155 Закона о облигационим односима је прописано да је штета умањење нечије имовине (обична штета) спречавање њеног повећања и измакла корист као и наношење другоме физичког или психичког бола или страха (нематеријална штета). Одредбом члана 185 став 1 је прописано да је одговорно лице дужно да успостави стање које је било пре него што је штета настала а ставом три је

прописано да кад успостављање ранијег стања није могуће, или кад суд сматра да није нужно да то учини одговорно лице суд ће одредити да оно исплати оштећенику одговарајућу своту новца на име накнаде штете. Суд ће досудити оштећенику накнаду у новцу кад он то захтева, изузев ако околности датог случаја оправдавају успостављање ранијег стања. Одредбом члана 190 истог закона је прописано да ће суд узимати у обзир и околности које су наступиле после проузроковања штете досудити накнаду у износу који је потребан да се оштећеникова материјална ситуација доведе у оно стање у коме би се налазила да није било штетне радње или пропуштања.

Из налаза и мишљења судског вештака датог у поступку обезбеђења доказа који је у својству предлагача покренула тужилца у предмету Другог општинског суда у Београду Р 290/09, против противника предлагача пок. ГГ и ДД – правних претходника тужене утврђена је висина накнаде материјалне штете на објекту тужилце а овај суд налази да је исти дат стручано и подобан је за утврђивање висине накнаде штете јер је истом присуствовао и сада покојни правни претходник тужене на лицу места према стању објекта у моменту настанка штете, а током поступка тужена није оспоравала висину, и обе парничне странке нису износила друге доказне предлоге на околност утврђивања висине материјалне штете. Из налаза судског вештака грађевинске струке Животе Стојковића од 21.5.2009. године је утврђена укупна вредност радова на санирању штете и поправљању објекта тужилце у износу од 518.118,00 динара (кровне конструкције са покривачем, оштећење зидова, фасаде и гипсане плоче, рогови, летве, цреп) . Из налаза и мишљења судског вештака Дупало Рајка од 11.5.2009. године утврђена је укупна висина штете настале на покретним стварима (уређаји, намештај, одећа) у кући тужилце у износу од 109.800,00 динара. На досуђене износе накнаде материјалне штете суд је досудио тужилци законску затезну камату почев од дана вештачења, применом чл. 277 ЗОО јер су даном вештачења утврђени обим и висина штете.

Услед преиначења тужбеног захтева и успеха тужилце у поступку према туженој ББ, тужилци припада накнада трошкова првостепеног поступка применом члана 153 и 154 и 401. тачка 3 ЗПП на име састава тужбе и два образложена поднеска у износу од по 9.000, динара, за приступ адвоката на 19 одржаних рочишта износ од по 10.500,00 динара за приступ адвоката на 6 неодржаних рочишта износ од по 6.000,00 динара, за састав жалбе износ од 18.000,00 динара на име таксе на тужбу и пресуду износ од по 35.579,18 динара, крећући се у оквирима опредељеног трошковника, укупно динара 351.658,36 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате применом чл. 277 ЗОО.

Како се основано жалбом туженог ВВ указује да је исти успео у спору (правноснажно је одбијен захтев тужилце у односу на њега пресудом Другог основног суда у Београду П 28923/13 од 16.5.2019. године) и имао достављено пуномоћје за заступање од стране адвоката Вање М. Гајића, које се налази у списима предмета истом применом чл 153,154 ЗПП припадају трошкови првостепеног поступка и то за састав одговора на тужбу и једног образложеног поднеска износ од по 9.000,00 динара, за заступање од стране адвоката на 6 одржаних рочишта износ од по 10.500,00 динара и за заступање на 7 неодржаних рочишта по 6.000,00 динара, укупно 123.000,00 динара по АТ.

На основу наведеног применом члана 394 став 1 тачка 3 и 401 тач 3 ЗПП одлучено је као у изреци пресуде.

Суд је тужиљи досудио накнаду за трошкове другостепеног поступка у износу од 18.000,00 динара што је трошак састава жалбе у овом поступку имајући у виду да је у истом успела применом члана 165 ЗПП.

**Председник већа-судија
Весна Целетовић Цуцић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић